

عنوان مقاله:

مقایسه روشهای هیدرولیکی و هیدرولوژیکی برای تعیین حداقل نیاز آبی زیست محیطی در رودخانه مطالعه موردی: رودخانه صفا رود - رامسر

محل انتشار:

نهمین کنفرانس هیدرولیک ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علیرضا شکوهی - دانشیار دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

محمدرضا بهروزنیا - کارشناس ارشد مهندسی رودخانه

خلاصه مقاله:

در این مقاله برای تعیین حداقل نیاز زیست محیطی رودخانه ها دو روش هیدرولیکی با یک روش هیدرولوژیکی متداول در ایران بنام روش تنانت (مونتانا) مقایسه شده اند. در این مقاله نشان داده شده است که استفاده از روش مونتانا می تواند انتخابی نامناسب برای تعیین جریان حداقل برای حفظ محیط اکولوژیکی رودخانه باشد. براساس نتایج بدست آمده در این تحقیق از میان دو روش هیدرولیکی شیب منحنی و حداکثر انحنای منحنی در رابطه میان محیط خیس شده و دبی، روش دوم نتایج بهتری را بدست می دهد. روش شیب منحنی برای حداقل دبی زیست محیطی مقادیری را توصیه می کند که بسیار بزرگتر از دبی متوسط رودخانه می باشد که میتواند در مناطق دارای بحران آب سوال برانگیز باشد.

کلمات کلیدی:

دبی حداقل زیست محیطی، روش هیدرولیکی، روش هیدرولوژیکی، رودخانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/96147>

